

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE DI.

Pe unŭ anŭ 12 flor., pe șese lunŭ 6 flor., pe trei lunŭ 3 flor.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șese lunŭ 20 fr., pe trei lunŭ 10 franci.

ANULŪ XLVIII.

SĚ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancate nu se primeaŭ. — Manuscrise nu se retrămitŭ.

N°. 137.

Joi, 20 Iunie, (2 Iuliu).

1885.

Nou abonamentŭ

la

„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1 Iuliu st. v. 1885 se începe unŭ nou abonamentŭ, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei lunŭ 3 fl.

„ șese „ 6 „

„ unŭ anŭ 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei lunŭ 10 franci

„ șese „ 20 „

„ unŭ anŭ 40 „

NB. Prețurile acestea le-amŭ fixatŭ spre a ușura abonaților noștri din România plata abonamentului, fără a mai socoti agiulŭ.

Rugămŭ pe domniŭ abonenți, ca să binevoiască a-și renoi de cu vreme abonamentulŭ, ca să nu se întrerupă expedițiunea diarului.

Domniŭ ce se vorŭ abonă din nou să binevoiescă a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Brașovŭ, 19 Iunie (1 Iuliu) 1885.

Se vede că se apropiă cu pași repezi dŭlele caniculare, ori că în Peșta domnesce o temperatură înaltă, isvorită din conștiința deficitului ce-lŭ va produce expozițiunea din Peșta pusă în scenă cu atâta alaiu; destulŭ că incidentulŭ dela granița Moldovei, despre care amŭ raportatŭ în numerile trecute, a adusŭ în mare fervere pe șovinismul din capitala ungară.

Câtŭ pentru noi, totdeuna ne-amŭ exprimatŭ dorința, ca să trăimŭ în cea mai bună înțelegere și în pace cu statulŭ românŭ vecinŭ, și de aceea ca Români, ne pare îndoitŭ rău când se întemplă casurŭ ca cele dela Steinbruch și dela Papolța, cari potŭ contribui numai la înădrirea relațiilor dintre aceste două țeri.

Totdeuna amŭ doritŭ însă să se lămurască astfelŭ de incidente, ca să vedemŭ în care parte este dreptatea, cu atâtu mai vĕrtosŭ, cu câtŭ în urma acestorŭ încordate relațiuni suferimŭ mai alesŭ noi Români, cărora ni se impută și acuma, că presa noastră ațîță pe cei de dincolo, ca să năvălescă oficerii lorŭ de acolo cu putere armată în țera noastră și să răpescă oile proprietarilorŭ săcui dela graniță.

Conflictulŭ din ținutulŭ Papolței în adevĕrŭ că ni se aruncă nouă în spinare de cătră șovinismul dela „Budapesti Hirŭlap“, qicĕndŭ că ar fi fructulŭ agitațiilorŭ preseŭ noastre. Par'că noi amŭ fi păzitorii oilorŭ săcuesci și par'că noi amŭ avĕ să dirigemŭ pașii oficerilorŭ din armata română.

Dĕcă frații noștri din România nu suntŭ încantați de cele ce se petrecŭ la noi, suntemŭ noi vinovați? Nu aceia cari ne asuprescŭ? Este însă mai multŭ ca ridiculŭ, o adevĕrată nebuniă de șovenŭ ungurescŭ, dĕcă ne facŭ pe noi responsabili de neînțelegerile lorŭ cu Româniŭ de dincolo.

Maghiarii facŭ ca acela, care când e năcăjitŭ își bate nevasta; și ei când fi superă Austria sĕu România își varsă mânia asupra bielorŭ naționalității de acasă!

Suntŭ ei destulŭ de harnici, Româniŭ din România, de a-și apĕra interesele lorŭ, precum pretinde ca și guvernulŭ nostru să fiă destulŭ de harnicŭ să apere granițele statului ungarŭ, însă fără de a face dintr'unŭ țințarŭ armăsarŭ, cum face „Budapesti Hirŭlap“, scriindŭ în nrmĕrulŭ sĕu celŭ mai nou următoarele nostimade:

„Scirea, că sub conducerea unorŭ oficerŭ valahi o trupă viteză năvălesce în Trei-scaune și răpescă vite, ne aduce aminte de Orientŭ și de peninsula Balcanică. Totdeuna așa începŭ cestiunile orientale. Proba vitejiei este de ordinarŭ luarea cu puterea a proprietății străine. Așa facŭ patrioții bulgari în Macedonia, așa vitejiŭ Muntenegreni în Hertegovina, și totŭ asemenea glorioșii cavaleri ai stelei României, vitejiŭ dela Plavna, pornescŭ după jafurŭ aventuriöse în Ardĕlŭ și răpescŭ vite și tĕrescŭ păstori nearmați ca prizonieri de rășboiu în România. Dĕcă potŭ bate bine pe Maghiarii nearmați și acesta o facŭ din mândriă națională.“

„Dĕcă Teke-Turcomanii sĕu Afganii procedŭ astfelŭ față cu Rușii, aceștia îndată începŭ rășboiu și spre asigurarea granițelorŭ omoră câte-va duzine de brigandŭ, după aceea anectĕza țĕra respectivă, ca să nvețe pe barbari administrațiune civilizată. Noi ce dreptŭ nu vremŭ să purtămŭ rășboiu de oi cu legiunile române de înaltă cultură, cu tôte că ei ilŭ începŭ; dĕr nici hoștile și bătăile lorŭ nu le vomŭ suferi. Nu mai multŭ, căci destulŭ a fostŭ până acuma.“

„Trebue să admitemŭ, că în România le placŭ asemeni grosolane violări de fruntării. Óre prin acesta voescŭ ei să demonstreze dreptulŭ României asupra Ardĕlului? Voescŭ óre prin acesta să ațĕțe pe Româniŭ din Ardĕlŭ, că éta vinŭ liberatorii și atunci tôte turmele de oi maghiare vorŭ deveni prada Românilorŭ? Ori dóră nu voescŭ ca diplomaticeșce să lase să adormă cestiunea Ardĕlului? Voescŭ óre ca întotdeuna să fie discórdiă între noi? Voescŭ ei să amărescă spiritele de dincóce și de dincolo prin violări de graniță și prin grele vĕtamări ale cetățenilorŭ unguri? E clarŭ, că jafulŭ de oi este unulŭ din mijlócele politiceŭ daco-române, altfelŭ nu ne putemŭ esplică lucrulŭ.“

„Nu, pentru că tocmai astă tómnă a fostŭ în Ardealŭ comisiunea pentru regularea granițelorŭ, care a stabilitŭ esactŭ, cărei părți aparține fiecare munte și acum fiecare locuitorŭ fiecare păstorŭ și fiecare satŭ scie apriatŭ unde să începe Ungaria și unde se sfĕșesce România. Dĕcă n'ar sci acesta oficerii și autoritățile române, în curĕndŭ fi vomŭ învĕța noi, căci vedemŭ că până atunci nu vomŭ avea odihnă, pentru că nu ne lasă în pace. Odată trebue să le arătămŭ, că și noi suntemŭ așa de buni ca Muscalii și nu lăsămŭ ca să fimŭ tractați cu disprețŭ.“

Đice mai departe, că în cazulŭ de față e vorba de o nouă provocațiune intenționată a României, care acum „nu-și mai încape în piele“ și apoi continuă astfelŭ:

„Vomŭ vedĕ ce scie Tisza Kalman? Are elŭ influință la Viena la Kalnoky și vedă înainteŭ lui Brătianu la Bucuresci? Scie elŭ se vorbescă cu voce tare și în altă parte, nu numai în camera deputațiilorŭ?....“

„România suverană ia întru nimicŭ Ungaria semi-suverană. Insă guvernulŭ ungurescŭ este păzitorulŭ drepturilorŭ și onórei Ungariei. Sĕ nu privescă Tisza Kalman națiunea maghiară ca o turmă de oi, din a cărei onóre pôte să răpescă România câtŭ fi va plăcĕ“....“

In ora a unŭ-spre-decea.

O voce asupra situațiunei bisericeŭ române greco-orientale.

Sibiu, 15 Iunie 1885.

II.

Sinodulŭ nostru eparchialŭ estraordinarŭ din anulŭ acesta n'a fostŭ la înălțimea misiunii sale, pentru că n'a lucratŭ conformŭ agendelorŭ sale punctulŭ 7, care đice, „ca să se consulte și să ia măsurile trebuincioșce pentru disciplinarea preoției și a poporului eparchialŭ.“ Este fôrte tristŭ și durerosŭ, când o corporațiune nu-și cunósce adevĕrata sa pozițiune și chemare în organizmulŭ bisericescŭ, ci se lasă a fi purtată de nasŭ.

Eu sciu una și bună, că biserica noastră are unŭ dreptŭ canonicŭ, care de o potrivă obligă pe toți membrii ei în parte și preste totŭ. „Centrulŭ bisericeŭ pe pământŭ — đice Șaguna în dreptulŭ canonicŭ — este sânta scriptură și codica generală a canónelorŭ, cari facŭ dreptulŭ comunŭ publicŭ bisericescŭ.“ Celŭ ce nu ascultă de biserica calcă în picioare preceptiunile canonice și celŭ ce calcă canónele trebue să-și ia pedĕpsa meritată, fie elŭ orŭ ce va fi.

Am auđitŭ, că consistorulŭ archiepiesanŭ a voitŭ să tragă în cercetare disciplinară pe unii preoți renitenți și neascultători greco-orientali, cari călcĕndu-și jurământulŭ, ce l'au depusŭ înainteŭ lui Dumneđeu când s'au chirotonitŭ, au alergatŭ la potestatea lumescă. Acești preoți, ni se spune, au alergatŭ din nou la organele administrative, cerĕndŭ scutŭ în contra urmării discipline bisericesci, ér consistorulŭ la intervenirea guvernului a încetatŭ de a mai urmări pe acei sperjuri ostași ai bisericeŭ creștine militante.

Canonulŭ 14 din Cartagena precum și canonulŭ 115 totŭ din Cartagena opresce apriatŭ, ca clericii să alerge la autoritățile civile sĕu lumesci și cei ce nu ascultă și nu se supunŭ autoritățilorŭ bisericesci se depunŭ din funcțiunea lorŭ. Canonulŭ alŭ 11 din Antiochia đice: „Dĕcă presbiterulŭ, care este subordinatŭ regulei sacerdotale, ar porni să se ducă la împĕratulŭ, fără voia și scrisórea Episcopului provincialŭ, acela să se isgonescă și să se lapede nu numai din comuniunea, dĕr și din demnitatea, de care mai înainte se împărtășea.“ Canonulŭ 12 din Antiochia opresce presbiterilorŭ recursulŭ la stăpĕnirŭ lumescă în contra sentinței jurisdicțiunii bisericesci și demandă, ca apelațiunile să se facă după treptele jurisdicțiunilorŭ bisericesci, cari și așa suntŭ regulate și în privința apelațiunilorŭ spre odihna celorŭ interesați.

Canónele santeŭ noastre bisericeŭ suntŭ fôrte precise în privința apelațiunilorŭ presbiterilorŭ și mă cuprĕnde unŭ cutremurŭ și fiorŭ reci de slăbiciunea consistorului și a Archiepiscopului nostru, ce au arătat'o față de acei popŭ aroganți (căci nu merită frumosulŭ și clasiculŭ nume de presbiterŭ) și renitenți, cari au alergatŭ cu plânsorile sĕu apelațiunile lorŭ la ministerulŭ ungurescŭ, ignorândŭ cu totulŭ forurile noastre superioare bisericesci. Acei ignoranți preoți, simțĕndu-se năpăstuiți din partea consistorului, putĕu apela la consistorulŭ metropolitanŭ, apoi la congresulŭ naționalŭ bisericescŭ, ca la cea mai înaltă autoritate legislativă, judecătórescă și administrativă, dela care nu mai pôte apela nimeni după instițiunile canonice ale bisericeŭ noastre autocefale. Biserica noastră greco-orientală este inarticulată în legile Ungariei, cu tôte canónele sale și cu tôte instițiunile sale, și nu este nimĕrui permisŭ, fie acela și ministrulŭ Trefort, să calce legea sancționată de regele apostolicŭ, prin care se garantĕză autonomia acestei bisericeŭ autocefale.

Statutulŭ organicŭ, pactulŭ nostru fundameatalŭ bisericescŭ, đice în § 174 punctulŭ 6, care tractĕză despre agendele sinodului episcopescŭ, că acestŭ sinodŭ are a priveghia pentru autonomia bisericeŭ și a o apĕra în contra orŭ cărorŭ încercări, ce vorŭ amenința pacea și sântenia bisericeŭ. Ce pași ați făcutŭ Prĕsfințițilorŭ Episcopŭ sufragani cu Metropolitulŭ în frunte față cu acestea obligăminte atâta de clare, pentru ca să puneți stavilă ingerinței ministrului ungurescŭ, prin statutulŭ relativŭ la ajutorulŭ de statŭ, în drepturile autonome ale Archiepiscopiei transilvane? N'ați făcutŭ nimicŭ. Din contră ați privitŭ cestiunea archiepiesană în cauza milei împĕrătesci, ca

o cestiune curată particulară archidiececană, fără să vă mai gândiți, că în prima liniă este datoră Arhierilor de a apără autonomia bisericii, grupându-se în jurul Mitropolitului și dându-i totu concursul posibil cu sfatul și cu fapta.

Vinovată este, în cestiunea acesta mare și vitală a bisericii, și inteligența noastră mirenescă, că n'a stăruit din toate puterile pe lângă arhierii noștri, ca să pună la o parte rivalitățile personale și să stăruască cu toții pentru apărarea autonomiei bisericii române greco-orientale.

Să nu mai luăm lucrul de glumă și să nu-lu mai privim cu fatalismul și indiferentismul orientală, să ne deșteptăm odată din amorțela, în care pare că suntem pironiți. Nu mai e de glumă, când vine un ministru și-o spune într'o circulară, că el nu vrea să mai scie nimic de autoritățile bisericești legale și îndemna preoțimea la neascultare și la nesupunere, când vine mai încolo și declară, că preoțimea română ortodoxă este nepatriotică, că capul bisericii noastre numai are nici o vedă înaintea preoțimei subalterne și că îi dă 4000 fl. anume pentru ca să-și ridice vedă și să patriotizeze prin împărțirea acestor bani pe preoții nepatrioți. De aici ar urma firesce, că preoții patrioți n'au ce să aștepte din acestea 4000 fl.

Este timpul suprem, ca clerul și poporul întreg să-și ridice glasul său în sinodele parohiale și protopresbiteriale întru apărarea autonomiei bisericii române și pentru spălarea petei, cu care s'a mângit caracterul preoțimei fiindu înfierată de nepatriotică.

Este sfânta datorință a preoților noștri, ca să se ridice peste pasiunile omenești și cu abnegațiune și resignațiune să arate, că sunt adeverați servitori ai mântuitorului născutului omenești. Sfânta jertfă a mântuitorului, pe care o aduc preoții noștri totdeauna la sfântul altar, să servescă preoțimei noastre ca un izvor de putere și de tăria, spre a pute învinge poftile cele trupesci și spre a se arăta cu tăria adevărată creștină în lupta acesta grea. Mântuitorul dăce (la Luca 14, 33): „Cel ce nu se lapdă de tot ce are, nu poate fi învățcelul meu.“ — „Omoriți mădulările voștre cele pământesci,“ dăce apostolul Pavel (Col. 3, 5).

Da, spiritul de sacrificiu, de abnegațiune și de resignațiune se cere dela preoțimea noastră pentru dragostea către maica noastră biserică, care în toate timpurile a fost scutul cel mai puternic al născutului nostru.

Preoților români, arătați dușmanilor bisericii noastre, că și în vinele voștre curge sânge din sângele strămoșilor voștri, cari toate le-au suferit, ca se vă lase vouă biserică curată, după cum este Christos capul bisericii noastre. Învețați răbdare, suferință, abnegațiune dela capul nevedut al bisericii noastre, care până a petrecut aici pe pământ a fost sêrac și-a desprețuit toate deșertăciunile lumii acestia. Desbrăcați-vă de Adam cel vechiu și vă îmbrăcați în Christos, domnul și Dumnezeu nostru. Cereți, când aduceți la sfântul altar jertfă fără de sânge, dela Christos, împăratul cel fără de moarte, să vă dea tăria și putere, ca să puteți învinge săgețile cele aprinse ale diavolului, ce amblă cu momele, ca să vă înșele. Nu vă încredeți în boeri și fiii vécului acestuia, că ei umblă după voi numai să vă amăgescă, pentru ca să vă prindă în cursele lor și apoi atunci să vă jöce cum le place. Fericiți-vă de cei ce se apropiă de voi cu vorbe dulci și frumoșe, că aceia n'au gând bun, că inima lor este plină de viclșug. Ei vă voru dăce: veniți de mâncați dela masa noastră, dela care vă opresce maica voștră biserică, și atunci frumoșe titule vă ve-ți agonisi, atunci nu veți mai fi urgisiți, bajocoriți și desprețuiți în patria voștră, nici nu veți mai fi primiți de domni și stăpânitorii voștri ca șerp veninos și apoi scii, că pe șerpe are ori ce patrioți dreptul să-lu töce în cap ori unde îl va afla. De acestea și multe alte vă voru făgădui amăgitorii, până când vă voru apuca la ospetă.

De aceea încă odată dăcu, rugați-vă neîncetat și vă ridicați ziua noptea inimile voștre la Cristos împăratul împăraților, ca să trimită preste voi și preste familiile voștre duhul său cel presfânt, care să vă apere, ca să nu cădeți în ispită.

Cinstiți protopresbiterii, luminați pe preoțimea tractuală, mângăiați-o, întăriți-o în credință, apărați-o, păziți-o de amăgitori și de ispititori. Voi sunteți vase aleșe și luminători ai bisericii, voi sunteți corăbierii corăbiei bisericii române, cărmuiți naia bisericii lui Christos cu înțelepciune, cu energiă și cu bărbăția printre talazurile mării ce-o amenință. Ingrijiiți și țineți severă disciplină, ca să nu deserteze nici un marinar de sub stégul lui Christos. Era tu, Prémărite Consistoriu, stat major al marinei bisericii, și ție Archistrateg al marinei lui Christos. fiți neadurmiți la postul vostru, apărați, păziți și ingrijiiți cu totă înțelepciunea, tăria și bărbăția, de oștea bisericii lui Christos, pentru că veți avé să dați sémă înaintea lui Dumnezeu și a istoriei, dacă din vina voștră se va sparge naia bisericii române ortodoxe.

Cel ce se are urechi de audiu să audă și minte de înțeles să înțeleagă, că sunt mulți chemați, dară puțin aleși.

SCRILE DILEI.

Ministrul Trefort a și început să împartă ajutorul de stat între preoții noștri gr. or., începându cu preotul Vasile Basarab din Romos, căruia i-a dat 100 fl. La acestea fôia guvernamentală din Sibiu observă, că „nu cumva sinodul archidiececan va pune la regulă pe preotul acesta care a călcat hotărîrea sinodului?— Păcatu de numele „Basarab“ ce 'lu pörtă!

Comitetul fundațiunei Gozdu publică concursu pentru stipendiile vacante ale acelei fundațiunii pe anul scolar 1885/6 de 60 până la 500 fl., preferindu-se cei ce se vor aplica la tehnică, montanică și silvanistică. Petițiunile voru fi însoțite de certificat scolar, de act de botez și certificat de paupertate, trimițându-se până la 10 August n. 1885 la cancelaria fundațiunei Gozdu, Budapesta, Kiraly utza 13, însemnându-se locul și facultatea unde concurentul are să studieze, precum și posta ultimă, unde să i se comunice rezultatul petițiunii.

In comuna Corondu din comitatul Odêrheiulă sêcuesc băntue printre vite bola de unghii și de gură; din această cauză tērgul anual ce era să se țină la 1 Iuliu n. s'a amănat.

Ni se comunică din Tohanul vechiu cu data 29 Iuliu n.: „Ploile nu mai încetază de două săptămâni, așa că după ce seceta dinainte uscăse pământul, acum țeranul nu pöte lucra. Ploile cele dese de multe ori sunt însoțite de grindină grösă, apele esu din albi și inundă câmpurile. In zilele trecute cădu grindină de mărimea alunelor. In 28 Iuliu pe la 3 ore d. a. o vijeliă îngrozitoare se descărcă peste ținutul nostru, cu grindină desă și ca alunele de mare, de credea că se cufundă pământul, durându 20—30 de minute. La 30 de pași nu se mai vedea nimic. In însemnată parte a câmpului, grănele, sêcarele, orșele și cânepile sunt cu desăvârșire nimicite. Cucuruzele (păpușoiul) și crumpenile (cartofii) sunt frânte și culcate la pământ. Nu mai e nici o speranță de röde. Vijelia a fost atăt de tare, încăt șuri de lemn au fost răsturnate, multe din cele de pētră descoperite în mare parte. Gardurile grădinilor au fost de-a rëndul rupte și culcate la pământ. Pomii seculari și uriași, cari au umbrit și nutrit două, trei generațiuni, au fost unii scoși din rădăcină, alții frânți. Pagubele sunt enorme și desperarea cumplită.“ — Agripa.

Din Marginea Têrnavei am primit o corespondență, care ne denunță fapte imorale și bașibuzucesc comise de preotul cooperator P. M. din T. . . . Atragemu atențiunea Consistoriului spre a lua măsuri de îndreptare, ca să nu fim siliți a da publicității acele fapte, după ce P. M. deja e dat și pe mâinile justiției.

La 24 Iuliu n. s'a descărcat peste ținutul Făgărașului o gröznică ruptură de nor. Apele au pricinuit mari pagube satelor, holdele și livețile au fost inundate, bivoli, viței și porci s'au inecat în mare număr.

Duminecă în 16 Iuliu s'a celebrat în biserică din Rășinari un parastas pentru sufletul rēposatului archiepiscop și metropolit br. Andrei de Șaguna. Publică a asistat în număr forte mare.

In Deșiu, casa avocatului Todor Farkas a fost trăsănită la 25 Iuliu n., vasele de pe masa din bucătăria au fost sfărimate, învățcelul de cismar Octavian Coșoșan ce se afla în bucătăria fiind atins de trăsnetu a leșinat, de aci pētrunse prin ferăstră în salon unde se afla adunată o societate mai mare, oglinda și soba au fost sfărimate și un domn din societate atins, care încă își perdü conștiința. Cei doi atinși de trăsnetu și-au venit în fire, fără să fi suferit vre-un alt rău.

Maghiaro-jidani din Blăși avându o petrecere în pădurea Mișca în ziua de 21 Iuliu, la propunerea unora de a fi invitați și Români mai aleși că li s'a permis un loc românesc de petrecere, patrioții împinteați au răspuns: „Mit kell nekünk olahok?“ Și forte bine au făcut. Români trebuie să se învețe minte odată, dacă nu voru să ajungă gunoile Maghiaro-armeno-jidanilor.

In Giertan (Birthelm) a fost la 26 Iuliu n. o furtună cum n'au mai pomenit locuitorii de acolo. A cădu grindină până în mărimea oului de găscă. Mai toate holdele sunt cu desăvârșire nimicite, totu așa vile și pomii. La biserică s'au spart 59 de ochiuri de ferăstră.

In ministeriul de răboiu comun se lucră o ordinațiune importantă pentru instituțiunea voluntariatului de un an. In viitor voru pute intra ca voluntari pe un an și elevii școlilor industriale supe-

riore, ai institutelor economice și școlilor comerciale superiöre.

Plöia torențială, ce a cădu în zilele acestea în totă România, a fost în unele părți binefăcătoare, ér în altele a causat mari stricăciuni recoltelor și căilor de comunicațiune.

Citim în „Indépendance Belge:“ »D. doctor Brândză, membru al academiiei de științe și profesor la Universitatea din Bucuresci, a fost însărcinat de guvernul român să viziteze diferitele aședămintे botanice ale Delgiei și să studieze organizația lor, pentru a înființa în capitala României un aședămint similar. D. profesor Morren a formulat programul general al Institutului botanic și doi arhitecți belgiani sunt însărcinați cu facerea planurilor: d. Bernimolin, din Liegē, pentru clădir, și d. L. Fuchs, din Bruxelles, pentru grădini.«

»Rēșboiului« i se anunță din Bêrlad, că în ziua de 14 Iuliu au plecat șese familii israelite la America.

Același țiar scrie, că zilele acestea s'au protestat polițele: D-nei Paul și comp., I. Marinescu, Dimitrie Ionescu (căruiumar), G. M. Antonescu, Klemper și comp., (patru polițe,) Avram Eisenstein, M. Chr. Evangelidi, Anna Gănescu, Gr. Pazan și T. P. Pazan, Eduard Kant și Toma Nicolescu din Bucuresci, Tache Georgescu din Caracal și B. Rosenthal din Slatina.

»Luptătorul« din Focșani scrie, că în ziua de 11 Iuliu tribunalul de acolo a judecat 14 procese de divorț, toate intentate de femei.

Din Rusia.

Este caracteristic, că pre când în statele dăse „liberale-constituționale“ povara sarcinilor publice ce se impun țeranului devine totu mai grea, în Rusia „despotică și necultă“ se întrodu reforme spre ușurarea situațiunei țeranului. Astfel s'a desființat darea pe cap în totu imperiul rusesc și astfel s'a delăturat toate urmele iobăgiei, ér țerănimea care avé se duca în spinare toate greutățile pöte rēsuflă mai liber. Foile rusesci salută cu multă căldură și bucurie această reformă.

O altă îmbunătățire s'a făcut prin modificarea sistemului de pașapörte, care stă în legătură cu desființarea dărei pe cap. Până acum nici un țeran, care nu și-a plătit totă darea, nu căpeta pașapört și trebuia se rămăie ca pironit în satul său. De aici încolo înse țeranul nu va mai fi împiedecat de a-și vedé de afacerile sale și de a căletori. „Novoje Vremja“ salută această măsură a ministrului de finance și dăce că print'înșa visteria statului va fi ferită de-o pierdere de vrö 50 milioane ruble.

O fôia polonă a lăpitu fama că Germania are de gând a ocupa un port la litoralul insulei Corea pöte și întręga insulă. „Norddeutsche allg. Ztg.“ declară, că niciodată n'a fost vorbă în cercurile oficiale germane de-o asemenea ocupațiune. „Novosti“ ca fôia polonă are unu interes de a provoca încordări între Germania și Rusia, de örece buna înțelegere actuală dintre aceste două puteri nu convine născutelor polone.

Școla română din Șinca-vechiă.

Șinca-vechiă, 15 Iuliu 1885.

On. dle Redactori! Este unu frumosu interval de când în colönele „Gazetei“ nu s'a făcut câte o dare de sémă despre cauzele acestei comune, înzestrată dela D-șeu — nu fie imputat — cu zeloși bărbai cărmuitori. Duminecă în 14 Iuliu a. c. s'a ținut examenul cu elevii acestor comune în prezența R. D-nu Vicariu, a inteligenței și a mai multor poporen din aceeași comună.

Căt pentru progresul arătat de elevii acelei școle, cred că nimeni nu va cuteza a se declara nemulțămüt. S'au putut auzi răspunsuri sumari și precise, de unde se deduce, că acei învățatori fără oșebire își cunosc chemarea și și pricepu metodul în propunere. Și totuși școla acesta nu se va mai pute susține cu sistemul de trei învățatori pe lângă salariile avute, pentru că faimosul fond școlastic, în urma prea vrednicei administrări de către bărbai chemați din aceea comună, astăzi a scădu, încăt capitalul nu mai produce suma intereselor, ca să asigureze salariile de până aci. — Primul învățator are salariu de 340 fl.

ală doilea 200 fl. și celă dela începătorii 80 fl. cești din urmă se dedeau jumătate din casa bisericeii și jumătate din casa comunală; va să dăcă aci fondulă nu preste nimic. De aci se vede, că chiară dela începută a fostă greșită numărăta proporțiunea acestorū lefi, unū prea mare saltū în onorariu cu 140 fl. față de ală doilea învățătorū deși acesta este asemenea cualificatū și are încă mai multă ocupațiune.

După cum se dă cu socotela fondulă nu mai promite decât 400 fl. și cevași ca interese menite pentru lefile învățătorilor. Cum se vorū răspunde pe viitorū salariile de 540 fl. de nu cumva se va ataca capitalulă, care dōr s'arū fi și atacatū, cum era vorba? Astfel stândū lucrulă, se nasce întrebarea, ce ar fi de făcutū pe viitorū, ca totuși să se susțină actualitatea? A împovără pe creștinī cu repartițiune spre acoperirea deficitului de 140 fl. va fi cam greu pentru poporū și desamăgitorū.

A reduce numărulă învățătorilor, ori a li le scade lefile, nu convine nici cu reputațiunea lorū, ba nici chiară cu ambițiunea unora dintre pretinși conducători ai școlēi. Totū atâtea alternative, dintre cari ori una ori alta trebuie sacrificată. Și care să fiă sacrificată?

Ca să putemū răspunde trebuie să luămū lucrulă din punctū de vedere ală legei școlastice, ce ni-o impune statulă față de școlile rurale. Și nu cum au făcutū Șincanii, că s'au uitatū de odată în sōre, și acum au orbitū. Dovadă istoriculă acelei școlē aci relevatū. Numita lege stabilește numărulă elevilor pentru unū învățătorū și în Șinca conform numărului elevilor trebuie să fiă doi învățători. De altă parte legea școlastică confesională determină minimulă de 200 fl. dreptū lēfă de docente. Și precum în alte comune se privesc de coreșpundătoare școlile populare rădicate pe aceste baze se înțelege că cu învățătorī cualificați, pentru ce nu s'arū putē suferi și în Șinca? și totū cu progresul susū arētātū. Apoi a feritū D-șeu ca pentru ochii ori-cui din Șinca, acolo să se creze alte mijlōce, cu atât mai puținū repartițiunea pe bietulă poporū, altminterea supusū la destule imposite, sub cari te miri că nu îmbrăncescē.

În modulă acesta s'ar putē satisface cauzei, ca totuși să se susțină sistemulă de 3 învățători. S'ar mai putē satisface și prin reducere avēnd numai doi învățători, în care casū ar mai rămānē și ceva rezervă la fondū. De ce dăcă eu acēsta, pentru că multe'su celelalte indigențe școlastice. Și precum privatulă întocmai și casele publice totdeuna recugetă și la fondurī de rezervă pentru timpurī mai grele, căci nicidecum acele nu se vorū ușura în privința pecuniară.

Până aci am vorbitū numai despre posturile susținute din fondulă școlastică: Să admitem însă, că din vr'o cauză s'au altă biserică s'au comuna s'au amēdouē își vorū retrage subvențiunea lorū de 40 fl. Atunci ceea ce Dōmne feresce n'aș dorī să se întēple, ar cădea și postulū învățătorului-docente.

Vē rogū să nu-mi luați în nume de rău aceste calcule de ore-ce numai critica situațiune a remediilor școlēi mi le impune. Cine nu s'ar bucura ca în tōte comunele nōstre să putemū dispune de mijlōce, cu cari să fundāmū școlē peste postulatele legei? Însă cu durere suntem avisați la trista sōrte, care deocamdată ne impune numai defensivă pe terenulă școlastică ca și pe celelalte, încātū adecă să ne apărām școlile, ca să nu dāmū privilegiu să fie atacate și nimicite.

Casă de păstrare și împrumutū.

Reghinulă săsescū, 25 Iunie.

Dete Dumneșeu în fine de se urni din locū și inteligența de aci. În 18 Iunie n., după ce 'și-a ținutū despărțēmētulă de aci ală »Asociațiune Transilvană« adunarea sa, s'a intrunitū inteligența de aci la o convorbire prealabilă în care a hotărītū înființarea unei case de împrumutū și păstrare, fondată pe acțiunī à 50 fl., cu unū capitalū de 100,000 florinī v. a., menită pentru de-a împrumuta poporulă nostru și de a'li scōte din mânăle jidovilorū cămătarī, cari au adusū poporulă la sapă de lemnū.

Cei mai mulți au și subscrisū sume însemnate, dintre cari 4 inși câte 1000 fl. v. a., acei domni suntū: Patriciu Barbu avocatū în Reghinulă săsescū, Reverendisimī domnī Basiliu Rațū prot. gr. cat. și Galactionū Șagău prot. gr. or., Ioanū Șandorū parochū.

Facă-se fiecare Romānū de aci și jurū membru ală acestei case de păstrare, dea dinarulă s'eu pentru unū scopū atâtū de sublimū și mărețū cum e acesta, căci mare va fi bucuria și mângăierea, când va vedea că frații s'ei, poporulă, care 'lū susține, va fi scăpatū de miseria ce l'a copleșitā ađi.

Părăsescă acei puținī, — de cumva ni suntū binevoitori — dupăce a hotărītū majoritatea înființarea sus numitei case de păstrare, idea că acēstă casă ar fi superfluă și nefolositoare, pentru că în Reghinū este o casă

de păstrare săsescă, și caute la aceea că precum Sașii ajută cu acea casă de păstrare poporulă săsescū, astfel Romānii vorū ajuta cu casa lorū poporulă românū, pentru că scopulă ei este numai și numai ajutorarea poporului românū.

Nu cugete d-lorū, că »casa de împrumutū și păstrare« își va începe activitatea numai când va fi capitalulă de 100,000 în mână, căci activitatea ei se va începe atuncī când va fi capitalū de 20—30,000. Va face împrumuturī mai mici și pre timpū mai scurtū, și cu câtū va fi capitalulă mai mare cu atâtū suma împrumuturilor și timpulă solvirii împrumuturilor vorū cresce.

În fine făcēndū unū apelū cătră on. publicū romānū și în speciă cătră inteligența romānă de aci și jurū, să alege în ajutorulă înființării acēstui institutū, dorescū nouei »Case de împrumutū și păstrare«, unū succesū mărețū.

Camilă.

Opera literară a unui Romānū în Institutulă Franciei.

Cetimū în »Voința Națională« :

»In ședința dela 8 (20) Iunie curentū a Academiei de științe morale și politice din Parisū, d. Nourrisson a prezentatū învățatului corpū cunoscută operă premiată a compatriotului nostru d. George Bengescu: »Voltaire, Bibliographie de ses oeuvres.« Cu acēstă ocaziune d. Nourrisson a dīsū, că voinđū cineva să cunoscă pe Voltaire, douē instrumente îi suntū ori-cum neapăratū trebuincioșe: pe de o parte edițiā operelorū sale de Beuchot, care este o basă minunată de studiu; ér pe de alta »Bibliografia voltairiană« a lui Quérard, pe care însuși Quérard declară că a tras-o din arētările și notele lui Beuchot. Tocmai acēstă »Bibliografia voltairiană« s'a apucatū cu unū rarū talentū d. Bengescu s'o prelucereze pentru a o face mai precisă, mai complectă, mai bine orēnduită. De altfelū, cu câtū cercetările înaintau, cu atâtū planulă s'a măritū, căci noua »Bibliografia voltairiană« nu se compune din mai puținū de patru volume.

»D. Nourrisson a arētātū pe scurtū cum a fostū împărțitā materia între aceste patru volume, apoi semnală câte-va scāpărī din vederi șiși sfârși laudele cu aceste cuvinte: »D. Bengescu a pornitū pe o adevērată mare; suntemū convinși că nu se pōte ca să nu ajungă fericitū la limanū.«

O conversațiune umoristică.

Împrejurarea, că guvernulă ungurescū permite importarea porcilorū sērbesci, fie și bolnavi, în Ungaria, ér porcii romānesci, câtū de sănătoși arū fi, suntū înapoiți peste granițā — cum s'a întēplatū deunăđile — face pe »l'Indépendance Roumaine« să trateze acēta cestiune în forma unui dialogū între unū porcū sērbescū și unū porcū romānescū pe câmpia Ugariei. Etă comica conversațiune — după fōia francesă — între agreatulū și desagreatulū guvernului ungurescū :

— »Eh! bună điaua, scumpe amice, đise porculū sērbescū întēmpināndū pe camaradulū s'eu cu cea mai perfectă urbanitate, »unde mergi așa tristū și melancolicū?« — »Amū de ce să fiu așa,« suspinā porculū romānescū, »dēcā ai fi în loculū meu...« — »Ce ț'i s'a întēplatū?« îl întrebā cu interesū celū dintēiu dintre vorbitori. — »O odiseă întregă și încă una din cele mai de plānsū,« răspunde celū d'alū doilea. »Inchipesce-ți că plecaserāmū din România în numărū de douē s'eu trei mii, ca să facemū o călătorīă de plăcere în Germania și să vizitāmū în trecētū incomparabilă esposițiune din Peșta...« — »Ei bine?« — »Ei bine, amū trecutū fruntaria cu tōte greutățile lumii, deși eramū provēduți cu șapapōrte în regulă și certificate autentice de bună viață și moravuri. Ne bucurāmū cu toții de o perfectă sănētate, dar abia ajunși la Steinbruck, s'a pretinsū că suntemū bolnavi și ne trimite înapoi fără milā în țēra nōstră. Nu suntemū destulū de plānsū? Nu vomū vedē marea esposițiune.«

Porculū sērbescū reflectā unū momentū, apoi luāndū din nou vorba đise: — »Asta-i greșēla vōstră.« — »Cum! Greșēla nōstră?« strigā porculū romānescū. — »Fără îndoială, ascultă-mē, te rogū: mē veđi cum suntū, eu amū părăsitū Serbia bolnavū și aproape mortū.« — »Și ț'i s'a permisū să treci fruntaria!« — »Nu numai mi s'a permisū,« urmă cu vorba camaradulū sērbescū, »dar încă mi s'au făcutū onorurile ce se datorēză rangului nostru. La intrarea mea în țēră, Maghiarii au arboratū tōte stēgurile lorū, musica militară a întonatū imnulă naționalū, unū regimentū întregū forma spalierū în trecerea mea, pe când tunurile fortăreții mē salutau cu o salvă de 101 împușcături.« — »E cu puțină!« strigā nenorocitulū espulsatū. — »Dar asta nu e totū,« continuā oratorulū, »eramū bolnavū cum ți-amū spusū, ce cređi că mi s'a făcutū?« — »Te va fi trimisū de sigurū în vre-unū lăzāretū.« — »Ce vorbesci! Intrū unū lăzāretū! M'a espedatū simplu la d. Tisza.« — »La d. Tisza!« — »Da, la d. Tisza. Și acēstū bravū omū mi-a datū

celū mai bunū apartamentū alū s'eu, m'a pusū să mē culcū în patulă s'eu, a chematū la patu-mī pe cei mai bunī medici din Budapeșta. Amū fostū îngrijitū, feritū, giugulitū; cele mai frumoșe dame din capitală își disputau onōrea de a mē îngriji... și etă m'am făcutū sănētosū.«

La rēndulū s'eu porculū romānescū tăcū câteva momente, și după ce sfērși cu tristele sale reflecțiuni đise: — »Dar în fine, cărei împrejurări atribuesci acēstă nedreptate? Tu ești bolnavū și ești primitū cu brațele deschise; eu suntū sănētosū și mē isgonescē. De ce acēstă parțialitate?« — »De ce?« răspunde porculū sērbescū, »ți-o voiu spune: fiind-că țēra, care mi-a datū viețā, este amicā devotată a Maghiarilorū, pe când aceea care te-a nāscutū este inamiculū lorū neîmpēcatū.«

DIVERSE.

Colōrea ochilorū. — Statistica, acēstă sciință care nu neglijēzā nimicū, ne spune că ochii albaștri se găsescū mai desū la bărbați decât la femei. D. de Candolle, care a făcutū din acēstă cestiā obiectulū unui studiu specialū, împarte ochii omenesci în albaștri și negri, și a observatū nisce fapte curioșe din punctulă de vedere ală eredității. Din o sută de persōne suntū opt-đeci, cari au colōrea ochilorū întocmai cu aceea a tatălui și mamei lorū. Aceia cari se deosibescū prin colōre de tatălū și de mama lorū se apropiā de aceea a bunicului și a bunicei. Când indiviđii se nascū din părinți cari au ochi de colōre deosebită, ei moștenescū celū mai multū colōrea nēgră decât colōrea albastră; de unde resultă că proporțiā ochilorū negri cresce din generațiā în generațiā. Acēstū faptū se acordă cu rezultatele statistice relative la colorațiā pērului. În mai tōtā Europa, chiarū în țērile nordice, pērulū tinde a deveni închisū; numărulū blondilorū descreșce, acela alū ocheșilorū se măreșce. D. de Candelie admite, că contrastulă colorilorū constituē o atracțiā, care reese din statistica căsătoriilor: femeile cu ochii negri dau precădere bărbațilorū cu ochi albaștri s'eu căprui; femeile cu ochi albaștri s'eu căprui preferā bărbați cu ochii negri.

Unū profesorū puținū delicatū. — O familiā onorabilă din Heidelberg era fōrte multū mișcată de scrisorile anonime și insultătoare, adresate când unuia când altuia din membrii s'ei, și care tindēu în particularū a turbura liniștea celorū doi tineri căsătoriți. Tōte cercetările făcute pentru a descoperi pe autorulă acestorū manopere nu isbutiserā, când o întēmplare neașteptată făcū să se descopere acēstū misterū. Unū comisionarū aduse una din aceste scrisori; pare că celū ce o trāmisese se înșelase, și că în locū d'a o trāmite la poștā, a încredințat-o unei a treia persōne. După aceea se veđū venindū îndată, cine? unū profesorū dela Universitatea din Heidelberg, doctorulă Laur, care, aflāndū-se prada celei mai vii emoțiunī, rugā familia insultată să nu 'lū pērdā. I se răspunde că are să fie ertatū cu condițiune, ca profesorulă să dea 20,000 mārēci pentru sēraci și să părăsescă orașulū. Profesorulă se și esecutā îndată, părăsindū în același timpū orașulū universitarū, unde tōtā lumea vorbesce de acēstū faptū.

O povață. — Cetimū în »Romānia«: În lipsă de gheață se pōte obține unū frigū îndestulitorū, cu următōrea amestecătură refrigerantă: Se pune într'unū vasū aprōpe unū chilogramū de muriatū de varū cu 5 s'eu 6 litre de apă peste cari se tōrnā o mică cantitate de acid azoticū s'eu apă tare. În câte-va minute, acēstă amestecătură produce unū frigū fōrte simțitorū. E destulū a pune în acēstă amestecătură bēnturile ce cineva vōeșce a le răci și va fi pe deplinū satisfăcutū. Când cineva are necesitate de o mică cantitate de liquidū refrigerantū, se pōte obține aceleași rezultate adăogāndū în apa în care se aflā pusū vasulū spre răcire, o amestecare în părți egale de azotatū de amoniacū și de carbonatū de sodă.

BIBLIOGRAFIA.

Cursū de limba maghiară pentru școlēle gimnasiale, reale inferioare, pedagogiā și pentru privați, prelucrată după Topler, metoda lui Ahn, de Paulū Budiū, profesorū gimnasialū. Prețulū unui esemplarū broșatū 80 cr., legatū 1 fl. Brașovū, editura lui H. Zeidner, 1885.—Acēstū cursū e de recomandatū din tōte punctele de vedere, e lucratū cu o deosebită îngrijire, cu ortografia academiei, regulele esplicate într'unū stilū câtū se pōte de ușorū, întocmirea cursului peste totū e în cele mai practice, așa că pe nesimțite oricine pōte învăța limba maghiară fără a întēmpina vre-o greutate.

Beiu, Vodă, Domnū, romanū istoricū de Teochar Alexi, cu ilustrațiunī originale. Au eșitū de sub țiparū broșurile duple 29—30, 31—32 cu câte o ilustrațiune. Prețulū unei broșurī duple 1 leu s'eu 40 cr. Tipografia Alexi, Brașovū.

Editorū: Iacobū Mureșianū.

Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Mureșianū.

Cursul la bursa de Viena

din 30 Iunie st. n. 1885.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including interest rates and bond prices.

Bursa de București.

Cota oficială dela 17 Iunie st. v. 1885.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, including interest rates and bond prices.

Cursul pleței Brașov

din 1 Iuliu st. v. 1885.

Table with exchange rates for various currencies and goods in Brașov.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. Gross.

Diplomă de argintiu dela espozițiunea economică din 1884 a comitatului Torontalü.

ISVORULU

dela M O H A

Conține cea mai însemnată cantitate de acidu carbolicu dintre toate Apele minerale ale Ungariei

face escelente servicii la bóle catarrhalice ale organelorü de mistuire și ale udului.

Cu vinu beutä se bucurä acësta de o popularitate mare.

Depositulu principalu L. ÉDESKUTY Liferantü alü Curții singurü numai la: reg. ung. in Budapesta

S'au espediatü in anulü 1884 1,500000 butelii

Plätibilü în rate seu cu bani gata 10 procente mai eftinü!

vendü ceasornice remontoir de aurü și de argintü, pendule, ceasornice pentru salonü, odäi și cu musicä, cântändü dela 1 până la 10 piесе, inele de aurü și de brilantü, lanțurü de ceasü, medalione, cruci, brätärü și garniturü, și adică cu plata in rate lunare.

Marfa se va trimite îndatä fiecäru comandatorü, după trimiterea primei rate. Vendare sub garanția. Tarife de prețurü ilustrate, in carü se cuprindü și märimile ratelorü, dimpreună cu mostrele pentru alegere, se trimitü îndatä franco, după trimiterea de 20 cr. in märel postale seu bani gata.

Totü felulü de reparaturü, orolöge și juvaerurü se efeptuează eftinü și promptü. Numai la producătorulü. — Adresa:

Jacob Fuchs, Uhren- und Goldwaaren Fabricant (Firma inregistratä la tribunalulü de comerciu.) WIEN I, Schulerstrasse Nr. 1 (Rotschild - Palais.)

Mersulü trenurilorü

pe linia Predealü-Budapesta și pe linia Teiușü-Aradü-Budapesta a călei ferate orientale de statü reg. ung.

Large table with train schedules for various routes including Predeal-Budapest, Teiuș-Arad-Budapest, and Brașov routes.

Nota: Örele de nöpte suntü cele dintre liniile gröse.

Tipografia ALEXI, Brașovü.